

UNA TRIA DIFÍCIL

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

Les tres lectures d'avui són un reflex de la vida.

En la primera, Nehemies, ens mostra un acte litúrgic. En la segona, Pau ens mostra la vida quotidiana de la comunitat. En la tercera, Lluc inicia el seu evangeli i salta a l'inici del ministeri de Jesús.

Nehemies ens ensenya que els actes comunitaris són importants, i més quan ens recorden d'on venim, on som i cap on anem.

La lectura del llibre de la Llei té més força llegida en comunitat. Quines condicions demana? Per part de la gent: ser amb la comunitat, ser-hi present; escoltar atentament; dret, que significa tenir atenció plena; resposta des del cor, significada pel doble amén; prosternar-se, que vol dir reconèixer Déu per damunt de tot. Per part dels entesos, dels levites, que exposin el sentit de la lectura per tal que sigui entenedora; perquè tothom té dret a formar part del poble de Déu.

Pau, en canvi, ens fa adonar de la pluralitat de la comunitat i dels dons de cadascú. La comunitat creix quan cadascú posa els seus dons al servei de tots. No cal que tothom tingui tots els dons, ni que estiguin repartits entre unes quantes persones. Tothom ha d'aportar el que es capaç de fer o d'aportar el que és capaç d'aprendre a fer, per tal que entre tots ho fem tot, i que, entre tots, siguem u, anem a l'una, junts, creant unitat.

Pau fa una llista: apòstols, profetes, mestres, els qui tenen poder d'obrar miracles, metges, psicòlegs, assistents socials, guies, poliglots, traductors. Cap no és més important que l'altre. Encara més, si se'ns donés l'oportunitat de triar què voldríem ser, ens seria difícil d'escollir.

Si ens fixem en l'evangeli, Jesús mostra una llista molt diferent i accepta que ell no actua per ell mateix, sinó que ha estat ungit i enviat. Què voldríem fer, si ens deixessin triar: portar la bona nova als desvalguts, proclamar als captius la llibertat, proclamar als cecs el retorn de la llum, deixar en llibertat els oprimits, proclamar l'any de gràcia del Senyor? Potser ho voldríem tot i no pot ser, perquè entre tots ho hem de fer tot i ho hem de poder fer junts. En plena setmana de la Unitat dels Cristians això té un sentit especial.

En aquest nostre temps confús per tantes coses, podem tenir la temptació d'entristir-nos i plorar. Nehemies diu amb fermesa: «No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força». Curiós. El Senyor, Déu, per ell mateix podria ser la nostra força. Doncs no, Encara més: és l'alegria del Senyor la que ens dona força, perquè ell veu més enllà i més endins.

Aleshores podem cantar, com el salmista, que la nostra ànima descansa en la seva llei, que ell dona seny a la nostra ignorància, que els seus camins són més planers i que ens omplen el cor de goig, de la seva alegria, i que, per això, se'ns il·lumina els ulls.

Sí, avui es compleixen les paraules de l'Esclat.